

Húsvét a hóban

Igencsak korán kezdte a húsvéti nyúl az erdőben a tavaszt! Már festegeti is a tojásokat! Legszívesebben a szabadban ült ecsettel és festékekkel a kezében, és gyakran egészen addig festett ott, amíg teljesen be nem sötétedett, hiszen sok-sok gyerekek akart tojást adni, és húsvétra el kellett készülnie.

Egy este a nyuszi elfelejtett összepakolni. Fáradtan hajtotta le fejét a moha- ágyacskájára odújában, és rögtön el is aludt. Másnap reggel a különösen hideg levegő ébresztette fel. A nyuszi kiszagolt - és havat szimatolt. Mihelyt kidugta a nóziját, elámult. Az egész erdő hófehérré vált az éjjel! Először az egyik, azután a másik tappancsával bökte meg a fehérséget nagy óvatosan, és örült annak, hogy mennyiféle új mintát tud nyomni a hóba.

Hirtelen kiugrott, hiszen nagyon megijedt, amikor piros, kék, zöld, sárga, lila és narancsszínű festékfoltokat látott ragyogni a fehérségben. A festékek! Tegnap este elfelejtette bezárni a festékes bödönöket, és most a festékek a hóban tarkállottak, ahelyett, hogy a gyerekeknek szánt tojásokon lettek volna! „Mi segíthet itt?” - gondolkodott a nyuszi - „Sietnem kell, és új festékeket keresnem.” Hozott egy puttonyt, beletett néhány üres bödönt és útrakelt.

Fárasztó és barátságatlan volt a hóban ugrálni. A nyuszinak fázott a hasa és a tappancsai, így hát különösen nagyokat ugrált. Végre- valahára eljutott az erdőszélre. Itt sütött a nap, és kellemes meleg érte a bundácskáját. Éppen arra való ez a hely, hogy egy kicsit megpihenjen.

Amikor a nyuszi egy időre leült, egyszer csak meghallott egy gyönyörű szép hangot. Körülnézett, és megpillantott maga mellett egy hóvirágot.

- Nem te vagy a húsvéti nyuszi? - susogta a hóvirág.
- De, az vagyok.
- De miért nézel olyan szomorúan?

A nyuszi elmesélte, balszerencsáját, hogy mi is történt a festékeivel. A kis virág vigasztalgatta őt.

Segíteni akarok neked. Én vagyok a tavasz előhírnöke. Az én virágaimmal ébredhetnek fel más virágok. Nézd, most megint süt a nap, ezért a virágaim kinyíltak és különösen szépen csilingelnek. Pihenj még egy kicsit, aztán ismét lesz erőd cselekedni.

Boldog lett ám a nyuszi, hogy találkozott ezzel a kedves virággal! Nyugodtan lefeküdt egy kis mélyedésbe, fejcskáját a tömör földre fektette. Mennyi mindent hallott a nagy füleivel! A hóvirág nemhiába csilingelt. Fülelt, és hallotta, ahogy a föld lélegzik, ahogy susog, neszez, zizeg. Ezelőtt sohasem élt meg ilyesfélét. Úgy belefeledkezett ebbe, hogy mélyen elaludt, és ezt álmodta:

Körülötte elolvadt a hó és kis levelek és rügyecskék fakadtak a földből, egészen addig, amíg az egész mező zölden nem ragyogott. Tarka tündérekék táncolták körül. Mindegyik törékeny kis lénynek volt egy festékes bödöne, tele festékekkel, és ezzel festegették a növények leveleit.

Egyszer csak egy méhecske repült elő és megcsiklandozta a nyuszi orrát, hogy felébressze. Olyan szívesen álmodott volna tovább! Szimatoló orrát édes illat csapta meg. Lehet, hogy ez már nem is álom?

Hunyorogva nézte a gallyakat maga mellett. Hát nem a boroszlán első virágai ébresztették fel? Egy virágtündér állt előtte egy vörös festékes bödönnel, amit a nyuszinak ajándékozott. A húsvéti nyuszi megköszönte, és jókedvűen ugrott fel a mogyorócserjékhez. Itt a nap úgy felmelegítette a földet, hogy a májvirág is előbújt. Egy tündér épp a virágszirmokat festette kékre. A nyuszi tőle is megkapta a festékes bödönt, és vidáman ugrált tovább a kis patakhoz. Ott megpillantott egy gyönyörű ara nyesi Hágót. A martilapu nyitotta virágait a kövek között. A virágtündér örömmel nyújtotta át sárga festékét a nyúlnak.

A nyuszi ragyogott az örömtől a piros, a kék és a sárga festék miatt, mert most már minden tojást megfesthetett. A lilát, a zöldet és a narancsot már ő maga is ki tudta keverni belőlük.

Mielőtt visszaugrált volna az erdőbe, nem felejtett el köszönetet mondani a hóvirágnak, mert, ha ő nem harangozott volna olyan szorgalmasan, ki tudja, vajon talált volna-e még időben festéket a húsvéti tojásfestéshez?